

Zjednoczone Królestwo w pełni zastrzega swoje stanowisko wobec oświadczeń złożonych przez szereg państw przy podpisywaniu, wobec których Zjednoczone Królestwo zgłosiłoby sprzeciw, jeżeliby te oświadczenia zostały potwierdzone przy ratyfikacji.

22 czerwca 1972 r.

Zjednoczone Królestwo sprzeciwia się zastrzeżeniu rządu Tunezji do artykułu 66 (a) konwencji i nie uważa, aby konwencja weszła w życie między Zjednoczonym Królestwem a Tunezją.

7 grudnia 1977 r.

Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zwraca uwagę, iż dokument ratyfikacyjny rządu Finlandii, złożony Sekretarzowi Generalnemu dnia 19 sierpnia 1977 r., zawiera oświadczenie odnoszące się do ustępu 2 artykułu 7 konwencji. Rząd Zjednoczonego Królestwa pragnie poinformować Sekretarza Generalnego, iż nie uważa, że oświadczenie to w jakikolwiek sposób wpływa na interpretację lub stosowanie artykułu 7.

5 czerwca 1987 r.

Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej sprzeciwia się zastrzeżeniu Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich odrzucającemu stosowanie artykułu 66 konwencji. Artykuł 66 przewiduje w określonych sytuacjach obowiązkowe rozstrzygnięcie sporów przez Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości (w wypadku sporów dotyczących artykułów 53 i 64) lub w drodze postępowania pojednawczego (w wypadku pozostałych postanowień części V konwencji). Postanowienia te są nierozłączne z postanowieniami części V, której dotyczą. Ich włączenie było podstawą przyjęcia przez konferencję wiedeńską postanowień części V stanowiących rozwój prawa międzynarodowego. W związku z powyższym Zjednoczone Królestwo uważa, iż stosunki traktatowe między nim a Związkiem Radzieckim nie obejmują części V konwencji.

Wobec każdego innego zastrzeżenia mającego na celu wyłączenie w całości lub w części postanowień artykułu 66,

do którego Zjednoczone Królestwo zgłosiło już sprzeciw lub które zostało zgłoszone po zastrzeżeniu rządu Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Zjednoczone Królestwo będzie uważać, iż stosunki traktatowe z państwem, które zgłosiło lub zgłosi takie zastrzeżenie, nie będą obejmowały tych postanowień części V konwencji, do których nie ma zastosowania artykuł 66 z powodu zastrzeżenia.

Dokument przystąpienia złożony przez Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich zawierał również oświadczenie, iż zastrzega on sobie prawo do zastosowania „wszelkich środków” dla zabezpieczenia swych interesów w wypadku nieprzebrzegania przez inne państwa postanowień konwencji. Cel i zakres tego zastrzeżenia są niejasne, lecz jako że Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich odrzucił stosowanie artykułu 66 konwencji, wydaje się dotyczyć działań podejmowanych przez strony konwencji wobec traktatów w wypadkach, gdy stanowią one naruszenie konwencji. W tych wypadkach państwo nie byłoby ograniczone do środków przewidzianych artykułem 60. Według międzynarodowego prawa zwyczajowego byłoby ono uprawnione do zastosowania innych środków, zakładając, iż byłyby one rozsądne i proporcjonalne do naruszenia.

11 października 1989 r.

Rząd Zjednoczonego Królestwa pragnie w kontekście zastrzeżenia zgłoszonego przez Algierię przypomnieć swe oświadczenie z 5 czerwca 1987 r. (w związku z przystąpieniem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich), którego treść odnosi się do powyższego zastrzeżenia i odnosić się będzie do wszelkich podobnych zastrzeżeń, jakie mogą zostać zgłoszone przez jakiegokolwiek inne państwo.

* * *

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że informacje o państwach, które w datach późniejszych staną się stronami powyższej konwencji, można uzyskać w Departamencie Prawno-Traktatowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Minister Spraw Zagranicznych: *K. Skubiszewski*

441

UMOWA

między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Rządem Królestwa Szwecji i Rządem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w sprawie wspólnego punktu rozgraniczenia obszarów morskich na Morzu Bałtyckim,

podpisana w Sztokholmie dnia 30 czerwca 1990 r.

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Rząd Królestwa Szwecji i Rząd Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich,

uwzględniając zawarcie między sobą dwustronnych umów dotyczących rozgraniczenia szelfu kontynentalnego oraz stref rybołówczych i ekonomicznych,

zgodziły się na następujące postanowienia:

Artykuł 1

Od następujących punktów:

punktu D, o współrzędnych geograficznych 55°51'00"N i 18°56'12"E, określonego w Umowie między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich o rozgraniczeniu morza terytorialnego (wód terytorialnych), strefy ekonomicznej, strefy rybołówstwa morskiego i szelfu kontynentalnego na Morzu Bałtyckim z dnia 17 lipca 1985 r.,

punktu A17, o współrzędnych geograficznych 55°53,482'N i 18°56,717'E zgodnie z systemem radzieckim lub 55°53,482'N i 18°56,777'E zgodnie z systemem szwedzkim, określonego w Umowie między Rządem Królestwa Szwecji a Rządem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w sprawie rozgraniczenia szelfu kontynentalnego, jak również szwedzkiej strefy rybołówczej i radzieckiej strefy ekonomicznej na Morzu Bałtyckim z dnia 18 kwietnia 1988 r.,

punktu F, o współrzędnych geograficznych 55°52,876'N i 18°54,000'E zgodnie z „World Geodetic System 1972”, określonego w Umowie w sprawie rozgraniczenia szelfu kontynentalnego i stref rybołówczych między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Królestwem Szwecji z dnia 10 lutego 1989 r.,

linie rozgraniczenia przebiegają jako linie proste (linie geodezyjne) do wspólnego punktu o współrzędnych geograficznych 55°52,788'N i 18°55,545'E.

Współrzędne geograficzne tego punktu określone zostały zgodnie z „World Geodetic System 1972”.

Artykuł 2

Niniejsza umowa wejdzie w życie po upływie 30 dni od dnia ostatniej notyfikacji o zatwierdzeniu umowy.

Za Rząd
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
J. Mickiewicz

Za Rząd
Królestwa Szwecji
H. Corell

Za Rząd
Związku Socjalistycznych
Republik Radzieckich
J. Rybakow

Sporządzono w Sztokholmie dnia 30 czerwca 1989 r. w trzech egzemplarzach, każdy w językach polskim, rosyjskim i szwedzkim, przy czym wszystkie teksty mają jednakową moc.

442

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 17 września 1990 r.

w sprawie wejścia w życie Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Rządem Królestwa Szwecji i Rządem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w sprawie wspólnego punktu rozgraniczenia obszarów morskich na Morzu Bałtyckim, podpisanej w Sztokholmie dnia 30 czerwca 1990 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 2 Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Rządem Królestwa Szwecji i Rządem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w sprawie wspólnego punktu

rograniczenia obszarów morskich na Morzu Bałtyckim, podpisanej w Sztokholmie dnia 30 czerwca 1989 r., zostały dokonane przewidziane w tym artykule notyfikacje i w związku z tym powyższa umowa weszła w życie dnia 10 maja 1990 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Makarczyk*

443

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 27 września 1990 r.

w sprawie zobowiązania się Rzeczypospolitej Polskiej do stosowania postanowień Konwencji o przywilejach i immunitetach organizacji wyspecjalizowanych, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 21 listopada 1947 r., w stosunkach z Międzynarodową Korporacją Finansową.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z § 43 Konwencji o przywilejach i immunitetach organizacji wyspecjalizowanych, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 21 listopada 1947 r. (Dz. U. z 1970 r. Nr 4, poz. 25), Rzeczpospolita Polska zobowiązuje się stosować postanowienia tej konwencji do Międzynarodowej Korporacji Finansowej.

W związku z tym ogłasza się tekst załącznika XIII do tej konwencji o następującej treści:

„Załącznik XIII

Międzynarodowa Korporacja Finansowa

Niniejsza konwencja (łącznie z niniejszym załącznikiem) ma zastosowanie do Międzynarodowej Korporacji Finansowej (zwanej dalej Korporacją), z zastrzeżeniem następujących postanowień:

1. § 4 zastępuje się następującym tekstem:

«Powództwo przeciwko Korporacji może być złożone wyłącznie w sądzie właściwym dla terytorium członka, na którym Korporacja ma biuro, wyznaczyła agenta w celu prowadzenia procesu lub zawiadomienia o sprawie bądź który wydał lub zagwarantował zabezpieczenie. Żadne sprawy nie mogą jednakże być wszczęte przez członków lub osoby działające w imieniu członków lub wywodzące od nich roszczenia. Własność i aktywa Korporacji, gdziekolwiek umiejscowione i w jakimkolwiek posiadaniu, będą zwolnione od wszystkich rodzajów zajęcia, obciążenia lub egzekucji do czasu wydania ostatecznego orzeczenia przeciwko Korporacji.»

2. Punkt (b) § 7 klauzul standardowych stosuje się do Korporacji z zastrzeżeniem § 5 artykułu III Porozumienia Korporacji.

3. Korporacja według własnego uznania może zrezygnować z jakichkolwiek przywilejów i immunitetów przyznanych na mocy artykułu VI Porozumienia Korporacji w takim zakresie i na takich warunkach, jakie ona może określić.

4. § 32 klauzul standardowych stosuje się wyłącznie w odniesieniu do sporów dotyczących interpretacji lub stosowania przywilejów lub immunitetów, które wynikają dla Korporacji wyłącznie z niniejszej konwencji i które nie są włączone do przywilejów i immunitetów, na które Korporacja może się powoływać stosownie do artykułów Porozumienia lub w inny sposób.

5. Postanowienia niniejszej konwencji (łącznie z niniejszym załącznikiem) nie modyfikują, nie zmieniają ani też nie powodują konieczności wprowadzenia takich modyfikacji lub zmian do artykułów Porozumienia Korporacji, ani też nie podważają lub nie ograniczają jakichkolwiek praw, immunitetów, przywilejów lub zwolnień przyznanych Korporacji lub jakimkolwiek z jego członków, gubernatorom, dyrektorom wykonawczym, zastępcom, urzędnikom lub pracownikom zgodnie z artykułami Porozumienia Korporacji lub zgodnie z jakimkolwiek statutem, prawem lub przepisami każdego członka Korporacji lub jego politycznego czynnika albo określonych w inny sposób.”

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Makarczyk*

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29, tel. 694-60-03

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powińska 69/71, P-1, tel. 42-14-78 i 694-67-50, telex 825944 WW, telefaks 428222, dla kraju 22-428222.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.